

*Trong thế giới của những điều tuyệt vời,
tôi được soi đường chỉ lối bởi
các ấn tượng và cảm xúc.*

điều gì đó riêng tư. Khi gặp gỡ ai đó người để phỏng vấn, trong tôi luôn hình thành một cảm xúc nào đó, và tôi sẽ lựa chọn những khoảnh khắc để chia sẻ với những người theo dõi blog.

Chỉ đi bắt đầu như thế nào với các nhân vật trên blog của mình?

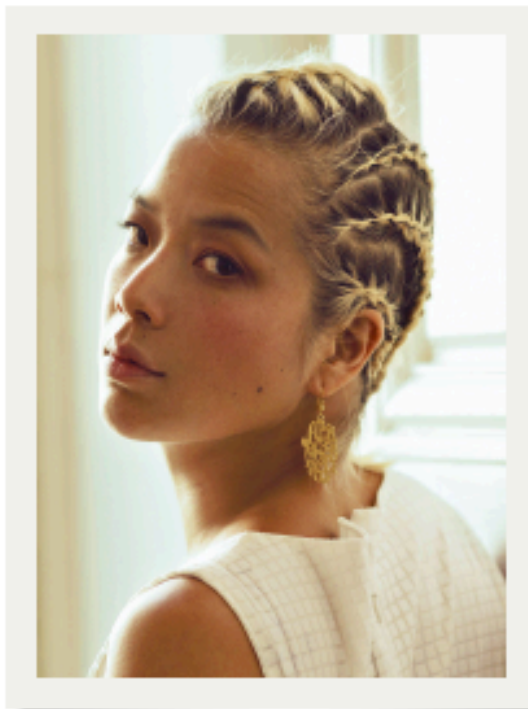
À, không phải ai tôi cũng quay phim. Tôi phải thấy có điều gì đó để chia sẻ, có thể là tôi thích cách nghĩ, cách hành động, cách ăn mặc hay cách trang điểm của người đó. Tôi tiếp thu những khía cạnh tác động tới bản thân mình về một thể chất hoặc tinh thần.

Tôi xem xét những gì họ có thể chia sẻ rồi nghiên cứu để biết rõ mình sẽ quay cái gì, nhưng tác nhân luôn xảy ra những điều không lường trước được, và đó chính là phần tuyệt vời. Điều quan trọng là phải nhào vào sự mờ mịt của mỗi cuộc gặp gỡ. Cái làm tôi xúc động không phải là những thứ mang tính hệ thống, mà là những khoảnh khắc bất chợt. Chẳng hạn, tôi từng gặp một độc giả mà mình chỉ mới làm quen qua email để quay video, và tôi đã ghi hình cô ấy trong những khoảnh khắc đến một cách hoàn toàn tự nhiên.

Vậy chỉ là nghệ thuật của thời đại số kìa?

Không hề. Tôi lớn lên khi chưa có Internet. Phải đến khi tôi vào đại học thì nó mới xuất hiện. Nhưng Internet cho phép tôi gặp gỡ nhiều người - vâng, tôi tò mò và khao khát được gặp gỡ mọi người, và để thỏa mãn điều đó thì blog quả là công cụ tuyệt vời. Tôi thấy thật tuyệt khi có thể nuôi dưỡng cảm hứng cho người khác, khơi gợi cho họ những ý tưởng, những suy nghĩ, để họ cảm thấy đẹp hơn, quan tâm tới bản thân hơn, và cuối cùng tạo nên những ảnh hưởng đó lên.

Chỉ tìm nguồn cảm hứng từ đâu để xây dựng nội dung cho

blog của mình?

Tôi có mối liên hệ với thế giới tôn tại những điều tuyệt vời, tôi được soi đường chỉ lối bởi các ấn tượng và cảm xúc. Đó là những điều tôi tiếp nhận, gom góp từ môi trường sống của những người khác rồi chuyển tải vào các đoạn video, qua đó tôi chia sẻ những điều đã truyền cảm hứng cho mình. Chẳng hạn, tôi đang đọc cuốn *L'Art de la Joie* (Nghệ thuật của niềm vui) của triết gia Girolamo Savonarola với nội dung bàn về bản chất niềm vui. Những tác phẩm với nội dung như vậy đã cho tôi hiểu được rất nhiều điều. Tôi cũng có một chú dế lớn về trại em và gia đình, được thể hiện trên blog dưới dạng những phân hồi cá nhân.

Chỉ là một chuyện giả tư vấn về màu sắc, vậy có màu nào đặc biệt gây ấn

lượng mạnh với chị không?

Màu sắc có ảnh hưởng rất mạnh với tôi là màu xanh dương đậm mà tôi đã sử dụng cho nước hoa Armani Code. Tôi nghĩ màu này có tính đối ngẫu cao, nó rất mạnh mẽ, rất tràn trề, rất trầm lắng, một màu đầy cảm tính, song đồng thời cũng vô cùng nữ tính. Tôi tìm thấy mình trong đó, và nó thực sự là màu của tôi.

Chỉ đi đến với nghề này như thế nào?

Tôi lớn lên trong một môi trường sáng tạo. Mẹ tôi muốn trở thành ca sĩ, phong cách thời trang của bà lúc nào cũng đầy màu sắc và thể hiện bản thân rất sống động, và những điều này đã ảnh hưởng tới tôi. Sau đó, tôi bắt đầu qua tìm hiểu các màu sắc, nhưng tôi nghĩ sự sáng tạo của tôi ở trong cả những video tôi thực hiện. Có thể nói chúng thể hiện cá tính của tôi. *

SHALL WE, BEAUTY?

Đó là lời mở đầu cho blog Super by Timai, một câu hỏi như thách thức người xem khám phá những khao khát về cái đẹp.

BSI QUYNH TRẦN

Shall we, beauty? là lời mở đầu cho blog Super by Timai, một câu hỏi như lời thách thức người xem khám phá những khao khát về cái đẹp. Câu hỏi "cái đẹp là gì?" vốn càng lâu đời như chính thế giới này, song Mai Hua chắc hẳn phải biết câu trả lời - ít nhất là ở mức độ nghề nghiệp. Chủ nhân của Super by Timai là một chuyên gia được nể trọng trong lĩnh vực làm đẹp, chuyên tư vấn thẩm mỹ và màu sắc cho các thương hiệu mỹ phẩm xa xỉ như Dior, Guerlain và Lancôme. Công việc của chị là đưa ra lời khuyên về mức độ sáng tạo của sản phẩm, các khái niệm màu sắc, và thậm chí cả cách kể lại những câu chuyện - nhưng suy đi - tất cả đều tới một!

Khi Mai mở Super by Timai vào năm 2011, trên Internet đã có rất nhiều blog làm đẹp nên chị muốn tạo nên một thứ gì đó thật tươi mới, thể hiện nỗi khao khát hướng tới cái đẹp, thứ gì đó còn hơn cả một lời thách thức. Ban đầu, đây chỉ là nơi để Mai chia sẻ các hướng dẫn làm đẹp hàng ngày cho bản thân và những người quan tâm, nhưng dần dần, nó ngày càng phát triển và lớn mạnh.

Super by Timai không chỉ là blog, mà còn là cuốn sách đầy áp những tác phẩm ngẫu hứng, những câu chuyện sinh động về vẻ đẹp thường nhật. Mỗi bài đăng càng giống như một chương trong nhật ký của tác giả, nơi chị chia sẻ những ấn tượng, những cuộc gặp gỡ, những suy nghĩ riêng. Hãy cùng lắng nghe Mai Hua tâm sự về những khám phá của chị nhé!

Citizen K Vietnam: Chị đã bắt đầu blog của mình như thế nào?

Mai Hua: Thực ra, ban đầu tôi không định thể hiện sự khao khát đối với cái đẹp. Làm việc trong lĩnh vực này từ năm 15 tuổi, vì thế bây giờ tôi khá am hiểu nó. Tôi không muốn nói về chuyện đó, mà muốn nói về mọi người. Họ có thể kể điều gì về cái đẹp, họ làm đẹp cho mình ra sao? Tôi ghi hình họ khi họ thực hiện những thói quen làm đẹp hàng ngày, nhờ đó tôi có thể hiểu được cách thức làm đẹp của họ. Thế rồi trang blog cứ ngày một lớn dần. Cuối cùng, mọi người cho tôi thấy cách họ nấu ăn, khiêu vũ, chơi thể thao, nói chung là một cái nhìn cận cảnh vào vẻ đẹp trong đời thường.

Vậy blog này là một cuộc chuyển mình trong cách chị tiếp nhận cái đẹp?

Vâng, blog cũng đồng thời là một cuộc chuyển mình của chính bản thân tôi. Thoạt đầu, tôi mở nó chỉ để thỏa mãn sở thích cá nhân. Tôi muốn quay phim, muốn tạo nên những chân dung, muốn thể hiện mình theo một phong cách khác - và đối với tôi, blog này là một cuộc chơi. Nó xuất phát từ nhu cầu nội tại của tôi. Nhưng rồi dần dần tôi hiểu ra rằng, blog của tôi quan trọng với những người đọc nó, và điều này đã làm thay đổi cách tôi tiếp cận cái đẹp và chia sẻ về nó.

Đối với chị, cái đẹp và sự khao khát cái đẹp là gì? Làm cách nào để chúng ta truyền đạt nó tới người khác?

Tôi nghĩ sự khao khát cái đẹp là một cảm xúc mâu thuẫn: vừa muốn làm hài lòng người khác - tôi suy nghĩ làm sao để mình vừa mắt mọi người, để họ nghĩ tốt về mình - vừa để thỏa mãn, tôn vinh, chăm chút bản thân. Và cuối cùng là kết hợp hài hòa cả hai mặt này. Thêm nữa, cái đẹp luôn xuất phát từ cảm nhận và luôn mang lại cảm xúc, một

Shall we, beauty ? C'est l'intro du blog Super by Timai, une intro qui a l'air d'un challenge à explorer les envies de beauté. La question qui est la beauté est vieille comme le monde, mais Mai Hua doit en savoir plus – au moins au niveau professionnel. L'auteure du blog est consultante en beauté et en couleurs pour l'industrie de cosmétiques de luxe comme Dior, Guerlain et Lancôme et c'est une experte respectée dans l'industrie. Les marques la consulte au niveau de la création de produits, de concepts, de couleurs et même pour raconter des histoires – mais psst – c'est top secret !

Quand Mai a commencé son blog en 2011, il y avait que des blogs de beauté sur le web, et elle, elle voulait créer quelque chose de frais, une envie de beauté, qui est plus un challenge. Commencant par un blog avec des tutoriels personnels de routines beauté et de celles des gens qui l'intéressaient, le blog, petit à petit, a grandi.

Super by Timai est plus qu'un blog, mais un livre d'histoires de beauté quotidienne, de merveilles, d'imprévu. Chaque poste est comme un chapitre dans le journal de l'auteur, ses impressions, ses rencontres, ses pensées. Suivez la joyeuse mère de deux enfants pour suivre ses découvertes.

Mai, comment as-tu commencé ton blog ?

En fait, au départ, ce n'était pas une envie de beauté. Je travaille dans la beauté depuis 15 ans, donc je suis assez experte maintenant. Mais je ne voulais pas parler de ça, j'avais envie de parler des gens. Quelles étaient leurs histoires avec leur beauté, comment ils se font beaux ? J'ai filmé des gens dans leurs routines de beauté, il m'expliquait comment il faisait. Petit à petit c'est devenu quelque chose de plus grand. Finalement, les gens ont fini par me montrer comment ils faisaient la cuisine, comment ils dansaient, comment ils jouaient un instrument, une approche de la beauté dans le quotidien, du beau en général, de choses très intimes.

Donc, le blog est une transformation de ta perception de la beauté ?

Oui, le blog est aussi une transformation personnelle de moi-même. Au départ c'était que pour moi. Je voulais filmer, je voulais faire des portraits, je voulais m'exprimer d'une manière artistique différente – et le blog, ce n'était qu'un jeu pour moi. Il est émergé par ma nécessité interne. Mais petit à petit, j'ai fini par comprendre que mon site est important pour les gens qui me lisent, et cela a changé mon approche de la beauté et de ma manière à la partager avec les gens.

Qu'est-ce qu'est l'envie de beauté et la beauté pour toi ? Comment peut-on la communiquer ?

Je pense que l'envie, c'est une ambivalence : de plaire aux autres – je pense à « être conforme », à faire des choses pour que les autres pense du bien de toi – et ensuite, il y a le fait de faire les choses pour soi-même, de s'honorer, de se soigner. Et enfin, d'arriver à vivre avec ces deux côtés. Puis, la beauté part toujours d'un ressenti, ça vient toujours d'un sentiment, quelque chose d'intime. Quand je rencontre des

personnes dans mes interviews, ils me donnent quelque chose à voir et c'est à moi de calculer ces moments, de les rendre aux gens qui lisent le blog.

Quel est le point de départ de tes rencontres?

Alors, je ne filme pas n'importe qui. Il doit toujours y avoir quelque chose à partager, soit j'aime leur manière de penser, leur manière d'agir, leur manière de s'habiller ou de se maquiller... Je trouve des aspects qui me touchent personnellement, soit d'une façon physique ou spirituelle. Je vois ce qu'ils me proposent et je me prépare pour que je sache comment je vais filmer, mais évidemment, il arrive toujours quelque chose d'imprévu, et c'est ça la merveille. Il est important de garder la fraîcheur de la rencontre dans les vidéos. Il n'y a pas de système, mais ce sont des moments qui me touchent. Par exemple, j'ai rencontré une lectrice de mon blog pour une vidéo, je ne la connaissais que par e-mails, et je suis arrivée à la filmer dans ses moments tout naturellement.

Es-tu, donc, un enfant de la digitalisation ?

Pas de tout. J'ai grandi sans internet. C'est arrivé quand j'étais étudiante. L'internet m'a permis de faire de rencontre – et c'est pour ça que le blog est génial pour ça, la curiosité et l'envie de rencontrer des gens. Moi, je sais que je suis seule devant mon ordinateur faisant mes vidéos, je sais ce que je fais. Mais il y a des gens qui lisent le blog que je ne vois pas, il y a des commentaires, des réponses. Et je trouve génial que je puisse nourrir ces personnes, leur donner des émotions, aider à les faire réfléchir, pour qu'ils se sentent plus beaux, plus avec eux-même, créant des émotions finalement assez grandes.

D'où tires-tu tes inspirations pour tes contributions ?

J'ai un rapport au monde qui est « dans les choses merveilleuses », je vois des choses et je suis comme, « Ah, ça j'aime, je trouve ça trop beau... », je suis dirigée par des impressions et des sentiments. Ce sont des choses dans l'environnement des gens que je récupère et que je retransmets dans mes vidéos donc je partage des choses qui m'inspirent. En ce moment, par exemple, je lis « L'Art de la Joie » écrit par le philosophe Gioliarda Sapienza sur ce qu'est la joie, et c'est une lecture qui me guide beaucoup. J'ai aussi un gros sujet sur mes enfants et ma famille, qui sont présents dans mon blog pas de manière documentaire, mais comme une réflexion personnelle.

Comme tu es consultante de couleurs, est-ce qu'il y a une couleur particulièrement forte pour toi ?

La couleur très forte chez moi depuis longtemps, c'est le bleu fort, un bleu que j'ai aussi utilisé pour le parfum Armani Code. Je pense qu'il y a une grande dualité dans cette couleur, elle est très forte, très saturée, très sombre, elle est masculine et féminine au même temps. C'est une chose à laquelle je m'identifie et c'est vraiment ma couleur.

Comment es-tu arrivée à cette profession ?

J'ai grandi dans un environnement créatif. Ma mère voulait être chanteuse, et elle avait toujours une manière de s'habiller tout en couleurs et de s'exprimer donc ça m'a beaucoup influencé. Ensuite, je me suis développée avec des couleurs mais je pense que la finalité de ma créativité, ce n'est pas chez moi, mais plus dans mes vidéos. On pourrait dire qu'elles sont un prolongement de ma personnalité.